

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 67

[населено място], 30.04.2019г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД IV – ти състав, в закрито заседание на тридесети април през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕНЕЛИН ИВАНОВ

ЧЛЕНОВЕ: 1.ДАНИЕЛА КОСТОВА
2.СТОЯН ТОНЕВ

като разгледа докладваното от съдията Иванов въззивно наказателно частно дело номер 199 по описа за 2019 година за да се произнесе, съобрази следното:
Производството е по реда на Глава 22 НПК.

Образувано е по частна жалба на адв.Н. К. – ПАК и адв.П. И. – Г. САК, защитници на подсъдимия К. Г., срещу протоколно определение от 03.04.2019г. на СНС IX – ти състав, по НОХД 442/2015г., с което съдът е спрял на основание чл.290 ал.1 във вр. чл.25 ал.1 т.2 НПК наказателното производство срещу подсъдимия М. Ц. А., доколкото отсъствието му, би попречило за разкриването на обективната истина по делото.

В атакуваното определение, съдът е развил мотиви, от една страна свързани с разпоредбата на чл.269 ал.1 НПК, която установява, че по дела с обвинения за тежко/и умишлен/и престъпление/я присъствието на подсъдимия/те е задължително, а от друга, са констатирани обективни пречки за явяването на подсъдимия, който са извън волята му. В тази връзка се посочва, установеното от съдът, в резултат на осъществена кореспонденция със съдебните власти в Кралство Ш., че считано от 05.01.2019г. подсъдимия М. Ц. А. е осъден от Окръжен съд в [населено място] на 5 (пет) години и 6 (шест) месеца лишаване от свобода за трафик и държане на наркотици извършено в съучастие с други лица. В мотивите си, съдът се позовал (макар да не е посочил цифрово) и на разпоредбата на чл.26 НПК, която допуска спиране и при условията на съучастие, след преценка и всички останалите визирани в нормата условия. В случая съдът се позовал на процесуалните възможности произтичащи от нормата на чл.26 НПК за спиране на наказателното производство срещу един от подсъдимите, при наличие на обвинение срещу М. Ц. А. за престъпление по чл.321 ал.3 т.2 вр. ал.2 НК, извършено в при условията на необходимо съучастие с останалите подсъдими, включително с подзащитния на адв.К. и адв.Г. – подс.Г.. Няма съмнение, че нормата на чл.26 НПК се отнася до всяка задружна престъпна дейност, включително и при специалната форма на необходимо съучастие в материално правен аспект, каквото е обвинението по чл.321 НК, а не само за такава свързано с приложение на чл.20 НПК, съобразно квалификацията по вторичното престъпление по чл.255 и сл. НК.

В жалбата защитниците на Г. се оспорва извода на съда, че разглеждането на делото в отсъствието на подсъдимия А., при спиране на наказателното производство срещу него, когато това не се дължи на неговото недобросъвестно процесуално поведение, нямало да затрудни разкриването на обективната истина по делото. Възражават, че с такова спиране на делото, необосновано ще се накърни правото на защита включително това на подзащитния им подсъдимия Г., доколкото съдът ще изяснява фактите по обвинението за задружната престъпна дейност на всички подсъдими, обвинени за участие в една и съща престъпна група, като необходими съучастници с подсъдимия А..

Въззивният състав, намира частната жалба за процесуално допустима, доколкото е депозирана от страна с правен интерес, в предвидения от закона срок, срещу акт подлежащ на въззивен контрол, а разгледана по същество за основателна по следните съображения.

Срещу подсъдимия М. Ц. А. са повдигнати обвинения по чл.321 ал.3 вр. ал.2 НК, като в обвинението е посочено, че е участвал заедно с други подсъдими включително и с въззивния жалбоподател и такова по чл.255 ал.3 вр. ал.1 т.2 пр.1 т.6 и т.7 вр. чл.20 ал.4 вр. чл.26 ал.1 НК

Безспорен юридически факт е наложеното наказание „Лишаване от свобода“ на подсъдимия М. Ц. А. в размер на пет години и шест месеца, с присъда на окръжния съд в [населено място] Ш., считано от 05.01.2019г., както и изтърпяването на наказанието към настоящият момент в пенитенциарно заведение в тази страна. Този факт установява, че подсъдимият М. Ц. А. обективно е възпрепятстван да се яви и да участва в съдебното производство, за да реализира правото си на защита в него. Няма данни за започнало производство по трансфер на осъденото лице М. Ц. А., което е самостоятелно основание за спиране на наказателното производство, по смисъла на чл.25 ал2 НПК.

В случая първостепенният съд е изразил по същество мотиви, по отношение на обстоятелствата относими към хипотезата на чл.25 ал.1 т.2 НПК, като е приел, че спирането на производството срещу подсъдимия М. Ц. А., би попречило установяването и разкриването на обективната истина по фактите на предявеното обвинение, което е обвързал и с нормите установяващи задължително участието на подсъдимия в процеса.

В противовес на това е приел, че спирането на делото само срещу подсъдимия М. Ц. А., няма да попречи за разкриването на обективната истина по отношение на останалите участници в организираната престъпна група. За оценката на тази специална предпоставка по смисъла на чл.26 НК, относима към процесуалните гаранции за осигуряване на справедлив процес за останалите подсъдими, съдът е следвало да съобрази и обмисли, че от материално правен аспект фактите и обстоятелствата предмет на изясняване и доказване са взаимно обвързани и обусловени. Изясняването на обективната истина за конкретната престъпната дейност, при формално от материална страна престъпно деяние, извършено в условията на необходимо съучастие, каквото е престъплението по чл.321 и сл. НК съдържа специфични изисквания по предмета на делото. Установяването на факти, които са имплицитно свързани и взаимно обусловени, предопределя зависимостта на индивидуалното от общото при условията на перманентна съотносимост и релевантност на фактическите положения, обусловени от конкретното обвинение спрямо всеки от останалите участници в ОПГ, за които съдът е постановил делото да продължи. В този смисъл, съдът неправилно е преценил, че може да установи независимо и индивидуално фактите за всеки един поотделно, без участието на подсъдимия М. Ц. А. и без да накърни справедливостта в наказателния процес и гарантиране правото на защита на всеки един от останалите подсъдими. В този смисъл е и Решение на ВКС №322/15.01.2018г. на II – ро наказателно отделение по к.н.д.№1189/17г., което оповестява, че предприемане продължаването на наказателния процес, при спирането му за някой от необходимите съучастници, във формално от материална страна престъпно деяние засяга устоите на справедливия процес, чрез ограничаване правото на защита на всички страни.

Съдът е в правото си да прецени, как наказателното производство да продължи, без да бъдат накърнени законните права и интереси на всички обвинени лица по настоящото производство, включително и като изчерпа възможностите за международно сътрудничество по наказателни дела по реда на чл. 454 ал.1 т.1 вр.чл.453 НПК, с оглед постановеното срещу М. Ц. А. от съда в М. експулсиране, след изтърпяването на наложеното му наказание.

Извън правомощията на настоящият състав да се произнася извън направените искания, очертани в случая с депозираната частна жалба, поради което и като прецени, че същата е основателна, намира че атакуваното протоколно определение от 03.04.2019г, с което съдът е спрял на основание чл.290 ал.1 във вр. чл.25 ал.1 т.2 НПК наказателното производство срещу М. Ц. А. подлежи на отмяна, поради допуснати съществени процесуални нарушения, относими към ограничаване процесуалните права на страните в настоящият наказателен процес.

Воден от горното и на основание чл.341 ал.2 и чл.345 НПК, IV – ти състав състав на АСНС

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение на СНС IX – ти състав, по НОХД 442/2015г. от 03.04.2019г., с което съдът е спрял на основание чл.290 ал.1 във вр. чл.25 ал.1 т.2 НПК наказателното производство водено срещу подсъдимия М. Ц. А.

ВРЪЩА делото на същия съд и състав, за продължаване на съдопроизводствените действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.